

GRANT OPUS:

Kierownik – prof. Adam Czarnota

Ukryty program w edukacji prawniczej. Analiza teoretyczno-społeczna

Edukacja prawnicza jest, obok nauki prawa i praktyki prawniczej, istotnym elementem dyskursu prawnego, który nie został dotychczas wystarczająco zbadany. O swoistości edukacji prawniczej świadczy fakt, że rozpięta jest między dwoma, oficjalnie wykluczającymi się projektami. Z jednej strony, edukacja uniwersytecka realizuje profil edukacyjny prawnika-naukowca, z drugiej strony, wymogi związane z wykonywaniem zawodów prawniczych wiążą się z koniecznością kontynuowania edukacji prawniczej w korporacjach zawodowych, które realizują profil prawnika-praktyka.

W literaturze prawniczej, kwestii edukacji prawniczej poświęca niewiele miejsca, często traktując edukację prawniczą czysto instrumentalnie, jako „neutralny” środek do osiągnięcia zamierzonych rezultatów. Naszym zdaniem, edukacja prawnicza jest osobnym, obok akademii i praktyki, elementem dyskursu prawniczego, który tłumaczy dlaczego wspomniane, sprzeczne profile mogą w miarę harmonijnie współistnieć w ramach jednego dyskursu. W innym przypadku prawnicy narażeni są na ogromny szok, związany z dysonansem pomiędzy „tym, jak być powinno” (wyniesionym z uniwersyteckich sal wykładowych), a „tym, jak jest”.

Hipoteza ukrytego programu w innym świetle przedstawia „neutralność” metod oraz celów w edukacji prawniczej. W skrócie, ukryty program, zawiera wszystko to, co związane jest z edukacją prawniczą, pod warunkiem że nie można uznać tego za rezultat oficjalnego (jawnego) programu. Innymi słowy równie ważne w edukacji prawniczej jak przekazywane treści są sposoby ich przekazywania. Celem niniejszego projektu jest opisanie ukrytego programu w edukacji prawniczej oraz stworzenie teorii społecznej która pozwala ten fenomen wyjaśnić.